

Brændevin, kunne de maasse nok — med mindre de gribes af Afholdsbewægelsen, det er noget, der ligger her uden for — de første Dage, den første Uge lade være med at drikke Brændevin og glæde sig over de Statter, som de saaledes spare paa Kaffe og Petroleum, men naar en lille Tid er gaaet — det ved jeg sikkert paa Forhaand — gaa Benene igen til Jakob Stomager, og saa spare de ingen Penge. Jeg har en Gang lagt Mærke til en ganske lignende Udtalelse af et tidligere Medlem af dette Ting, det var en Udtalelse, han en Gang fremkom med ved et Bølgernøde i den voldsomste Konfliktstidovre i Sydland. Han sagde, at hvis Befolkningen selv vilde, var det en let Sag at drive Ministeriet bort; thi alle Benstremænd skulde blot blive enige om ikke at bruge toldpligtige Varer, de skulde lade være at drikke Kaffe og Brændevin og gaa i usfarvede Udstøjer med strikket usarvet Hue paa Hovedet, det kunde man godt gøre, da der dog havde været den Tid her i Landet i meget gamle Dage, hvor man ikke kendte noget til Brændevin eller Tobak, der vistnok først blev indført ved Amerikas Opdagelse; Kaffen er heller ikke saa mange Aarhundreder gammel, der var ogsaa en Tid, hvor man ikke kendte til farvede Stoffer, og hvor i alt Fald grumme mange Mennesker gik omkring i usfarvede Tøjer med en saadan strikket Hue paa Hovedet. Det løb overordentlig bestikende, og naar man ser hen til den Indignation, som der den Gang var oppe i Befolkningen mod det provisoriske Regimente, skulde man have troet, at denne Mand straks var bleven tagen paa Ordet, at man straks havde sluttet sig sammen i store Antitoldforeninger og med Haand og Mund givet hinanden Løfte paa ikke mere at anvende toldpligtige Sager. Ja, men det eneste, jeg derom kan huske, var, at Folk baade af Højre og Venstre lo lidt af ham, det blev ikke til noget med Forsøget paa ad denne Vej at spærre den provisoriske Regering fra de nødvendige Midler til at fortsætte deres Regimente, og Grunden dertil var, at Folk godt forstod, at den Slags Ting er og bliver Teorier og slet ikke andet. De Varer, som ere hundrede Aar gamle, og som Befolkningen en Gang har levet sig ind i, kunne ikke uden videre ryddes af Vejen og lægges til Side. Og jeg vil føje til, at jeg ganske sikkert tror, at den Skat, som vil blive lagt paa den i økonomisk Henseende uheldigt stillede Del af Befolkningen gennem en Forøgelse af Brændevinsstaten, vil blive mange Gange større end den Beparelse, de samtidig ville faa gennem de af Mindretallet foreslaede Toldlettelser paa en Række Forbrugsartikler.

For øvrigt har Mindretallet ikke foreslaet Toldlettelser paa alle Forbrugsartikler. Det gælder saaledes en meget stor Artikel, som det ærede Medlem, der havde Ordet sidst i Formiddags, ret udførlig henlede Opmærksomheden paa, nemlig Tobak. Man kan af Kommissionens forslag se, at baade Flertal og Mindretal har til Hensigt at forhøje Tobakstolden ret betydelig; Mindretallet paa den Maade, at der baade skal være Vægt- og Værditold. Nu er det ganske sikkert, at de fine Tobakker, der nydes af de mere velstillede, efter Mindretallets Forslag ville blive væsentlig dyrere, end de nu ere; men den allerførste Del af den Tobak, der nydes her i Landet, nydes sikkert af den store Befolkning og nydes sikkert i temmelig ringe Varer, saaledes at i Beløb af Kroner og Ører sikkert Størstedelen af den lille Million, hvormed Toldstaten foreslaas forhøjet, vil falde paa de ringere stillede Medlemmer af Samfundet. Det er, som sagt, ikke blot de fine Tobakker, der skulle op i Pris, men ogsaa de almindelige Rødetopper og Stinkadoreds faa sig et Rap. Det maa dog tages med i Betragtning, naar man taler om Toldlettelser paa Kaffe, Petroleum og andre Forbrugsartikler. Jeg vil nærmest være tilbøjelig til at se derpaa saaledes, at, da det jo har været i alt Fald Mindretallets og maasse ogsaa Flertallets Opgave at søge at staffe den mere ubemidlede Del af Befolkningen Toldlettelser, vil det i og for sig kunne passe at lægge højere Skat paa Tobak og samtidig søge at frigøre disse Klasser af Befolkningen for en betydelig større Del af Tolden paa Kaffe og Petroleum. Disse Ting synes jeg i og for sig kunne svare til hinanden. Der er vist Indrømmelser og Smødekommehed mod den ubemidlede Del af Samfundet, som i og for sig har Krav derpaa, baade efter naturlig Ret og Billighed og ogsaa, fordi man har lovet dem det saa længe og saa mange Gange. Jeg tror sikkert ikke, at der bliver noget større Beløb tilovers, som man kan bruge til at opveje den store Brændevinsstat med. Det ærede Medlem for Slagselse (Røedt) ser noget anderledes paa Tingene. Han ser saaledes derpaa, at der er to Veje at gaa paa en og samme Tid. Den ene var at sørge for, at Statskassen og ikke Brændevinsstaten eller Spiritusfabrikkerne faa det Beløb, hvormed de efter hans Fremstilling ere toldbestyttede, og det var det ærede Medlems Mening, at en saadan Forandring vilde kunne lade sig gøre, uden at Brændevinsstaten derved blev fordyret for Befolkningen med en eneste Øre. Den anden Vej, som det ærede Medlem samtidig vilde gaa, var den,